

متن پرسش

با سلام استاد ارجمند: در سوره مبارکه تین، مراد از تین و زیتون را به چه معنایی می‌شود بسط داد، اینکه انجیر و زیتون میوه گفته شده بنظر بدون حکمت نیست، اینکه مثلا مولانا انجیر را نمادی از میوه ایی که از «پوست و هسته» که عموما میوه ها دارند، و انجیر از آن ها رسته است، می‌شناسد، بعبارتی دیگر انجیر را نمادی از گذر از محسوسات و برهانیات صرف می‌شناسد یا زیتون، همانند روغنی که در چراغ جاری است و بقول معروف، در جایگاه روان کننده می‌شناسد و آن را بنظر نماد روان و نفس می‌شمارد! می‌تواند مورد استناد باشد؟ (برون پوست درون دانه بود میوه گرفتار / ازان پوست وزان دانه چو انجیر بجستم) غزل ۱۴۷۲ (باز خرما عکس آن، بیرون خوش و باطن قُشور / باطن و ظاهر تو چون انجیر باش ای مهربان) غزل ۱۹۴۰ بیخ درخت خاکست وین چرخ شاخ و برگش عالم درخت زیتون ما همچو روغنیمش غزل ۱۲۶۲

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر بنده این نگاه خوبی است و در رابطه با سوره مبارک «التین» عرایضی در رابطه با این دو موضوع شد از آن جهت که افقی را در مقابل ما می‌گشاید. موفق باشید